

Sygn. akt II K 232/19

II. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Arkadiusz Zmudziński

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Rutka - Fijałkowska

przy udziale prokuratora Prok. Rej. Dariusza Paczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 5.11.2019 r. sprawy **D. K.** ur. (...) w N., syna S. i H.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 lipca 2019 r. o godz. 19:55 na drodze publicznej nr (...) w miejscowości (...), gm. K., kierował samochodem marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,39 mg/l, 0,41 mg/l, 0,40 mg/l i 0,42 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk;

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec **D. K.** warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk w zw. z art. 63 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od 9 lipca 2019 r.;

III. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

b.a.Sygn. akt II K 232/19

III. U Z A S A D N I E N I E

D. K. dopuścił się tego, że w dniu 9 lipca 2019 r. o godz. 19:55 na drodze publicznej nr (...) w miejscowości (...), gm. K., kierował samochodem marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,39 mg/l, 0,41 mg/l, 0,40 mg/l i 0,42 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 kk.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 12-13, k. 51-51v; protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, k. 3; postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k. 17/

W kontekście całokształtu materiału dowodowego wina oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budziła wątpliwości.

Czynność sprawcza czynu stypizowanego w art. 178a § 1 kk polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości bądź pod wpływem środka odurzającego. Przez kierowanie pojazdem należy rozumieć każdą czynność wpływającą

bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Stan nietrzeźwości w rozumieniu § 16 art. 115 kodeksu karnego zachodzi zaś, wówczas gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo o którym mowa ma charakter powszechny, bowiem zarówno wymóg, by sprawca w chwili czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, jak i zastrzeżenie, że powinien on prowadzić pojazd, nie stanowią specyficznych właściwości podmiotu, a zatem może ono zostać popełnione przez każdego człowieka. Nadto przestępstwo to ma charakter formalny, polega bowiem na abstrakcyjnym narażeniu na niebezpieczeństwo. Czyn z art. 178a § 1 kk można popełnić jedynie z winy umyślnej, przy czym uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być objęty także zamiarem ewentualnym (A. Marek, Kodeks karny, 2010, s. 424).

W kontekście powyższych uwag nie ulega wątpliwości, że oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 178a § 1 kk. Po pierwsze prowadził on w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, po drugie oświadczenie oskarżonego, jak i protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym potwierdziły, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.

W ocenie sądu w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki pozwalające na warunkowe umorzenie wobec oskarżonego postępowania karnego określone w art. 66 § 1 i 2 kk. Jak wynika z pierwszego z powołanych przepisów sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne (karta karna k. 18), jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał on porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przy czym obecnie instytucji tej nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności, co wynika z drugiego z powołanych przepisów.

Jednocześnie sąd uznał za zasadne czasowe wyeliminowanie oskarżonego z ruchu drogowego, nie ulega bowiem wątpliwości, że kierując pojazdem w stanie nietrzeźwości stwarzał on potencjalne niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu, wobec powyższego sąd orzekł wobec D. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Ponadto Sąd uznał za zasadne orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Podkreślić przy tym należy, że odmiennie niż przy skazaniu za czyn z art. 178a § 1 kk sąd miał możliwość orzeczenia krótszego zakazu prowadzenia pojazdów niż 3 lata, albowiem z treści art. 67 § 3 kk wynika, że warunkowo umarzając postępowanie karne zakaz ten może być orzeczony tylko na okres do 2 lat, przy czym biorąc pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności zdarzenia uznać należało, że właśnie okres 1 roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie w tym przypadku najodpowiedniejszy.

Podobnie rzecz się ma ze świadczeniem pieniężnym, które w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego także nie musi wynosić co najmniej 5000 zł, albowiem nie ma tu zastosowania przepis art. 43a § 2 kk, a ogólne zasady określone w § 1 tego przepisu. Niemniej sąd właśnie w takiej wysokości nałożył na oskarżonego świadczenie.

W realiach niniejszej sprawy oskarżony, skoro otrzymał dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania, czyli status niekaranego, które pozwalało też na możliwość wymierzenia mu niższego okresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych niż przewidziany co do zasady w przepisie art. 42 § 2 kk, powinien on przynajmniej ponieść realną dolegliwość finansową, podobną do przypadku skazania; zwłaszcza że jego sytuacja osobista (bezdzienny, kawaler) oraz majątkowa (zarobki 2700 zł miesięcznie) pozwala na uiszczenie przezeń świadczenia majątkowego w wysokości 5000 zł, choćby po rozłożeniu na raty.

Zatem zdaniem sądu orzeczone środki karne będą stanowiły wystarczającą, a przy tym realną dolegliwość dla oskarżonego, są one również adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Z uwagi na to, że kwota świadczenia nie jest mała, względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.